

שמואל א

פרק ב (יא) וַיִּלֶךְ אֶלְקָנָה הַרְמָתָה עַל בֵּיתוֹ וְהַנְעֵר הָיָה מְשֻׁרֵת אֶת ה' אֶת פָּנָיו עָלָיו הַכְּהֹן: (יב) וּבְנֵי עָלִי בְנֵי בְלִיעֵל לֹא יָדְעוּ אֶת ה': (יג) וּמִשְׁפַּט הַכְּהֹנִים אֶת הָעָם כָּל אִישׁ זִבְחַת זִבַּח וּבָא נְעַר הַכְּהֹן כְּבִשָׁל הַבֶּשֶׂר וְהַמִּזְלֵג שְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים בְּיָדוֹ: (יד) וְהִכָּה בְכִיּוֹר אוֹ בַדּוֹד אוֹ בַקְּלַחַת אוֹ בַפְּרוֹר כֹּל אֲשֶׁר יַעֲלֶה הַמִּזְלֵג יִקַּח הַכְּהֹן בּוֹ פָּכָה יַעֲשֶׂה לְכָל יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים שָׁם בְּשִׁלְהָ: (טו) גַּם בְּטָרִם יִקְטְרוּן אֶת הַחֶלֶב וּבָא נְעַר הַכְּהֹן וְאָמַר לְאִישׁ הַזִּבְחַת תָּנֵה בֶשֶׂר לְצִלוֹת לַכְּהֹן וְלֹא יִקַּח מִמֶּנּוּ בֶשֶׂר מִבְּשָׁל כִּי אִם חֵי: (טז) וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאִישׁ קֵטֶר יִקְטְרוּן כִּיּוֹם הַחֶלֶב וְקַח לָךְ כַּאֲשֶׁר תֵּאָוֶה נִפְשֶׁךָ וְאָמַר לוֹ לֹא כִי עָתָה תִתֵּן וְאִם לֹא לְקַחְתִּי בְחִזְקָה: (יז) וַתְּהִי חֲטָאֵת הַנְּעָרִים גְּדוֹלָה מְאֹד אֶת פָּנָיו ה' כִּי נֶאֱצַו הָאֲנָשִׁים אֶת מִנְחַת ה': (יח) וּשְׁמוּאֵל מְשֻׁרֵת אֶת פָּנָיו ה' נְעַר חֲגוּר אֲפוּד בָּד: (יט) וּמַעִיל קָטַן תַּעֲשֶׂה לוֹ אִמּוֹ וְהַעֲלֵתָה לוֹ מִיָּמִים יְמִימָה בַעֲלוֹתָהּ אֶת אִישָׁה לְזִבְחַת אֶת זִבְחַת הַיָּמִים: (כ) וּבְרַב־עָלִי אֶת אֶלְקָנָה וְאֶת אִשְׁתּוֹ וְאָמַר יְשָׁם ה' לָךְ זֶרַע מִן הָאִשָּׁה הַזֹּאת תַּחַת הַשָּׂאֵלָה אֲשֶׁר שָׂאֵל לָהּ וְהִלְכוּ לְמַקְמוֹ: (כא) כִּי פָקַד ה' אֶת חַנָּה וַתִּהְיֶה וַתִּלְדֵּךְ שְׁלֹשָׁה בָנִים וְשִׁתִּי בָנוֹת וַיִּגְדַּל הַנְּעַר שְׁמוּאֵל עִם ה': ס

(כב) וְעָלִי זָקַן מְאֹד וְשָׁמַע אֶת כָּל אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן בְּנָיו לְכָל יִשְׂרָאֵל וְאֶת אֲשֶׁר יִשְׁכַּבּוּן אֶת הַנְּשִׁים הַצַּבָּאוֹת פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: (כג) וַיֹּאמֶר לָהֶם לָמָּה תַעֲשׂוּן כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי שָׁמַע אֶת דְּבָרֵיכֶם רָעִים מְאֹד כָּל הָעָם אֵלֶּה: (כד) אֵל בְּנֵי כִי לֹא טוֹבָה הַשְּׁמָעָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי שָׁמַע מִעַבְרִים עִם ה': (כה) אִם יִחְטָא אִישׁ לְאִישׁ וּפְלָלוּ אֱלֹהִים וְאִם לָהּ יִחְטָא אִישׁ מִי יִתְפַּלֵּל לוֹ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקוֹל אֲבִיהֶם כִּי חִפְצָה ה' לְהַמִּיתָם: (כו) וְהַנְּעַר שְׁמוּאֵל הִלְךְ וַגְּדַל וְטוֹב גַּם עִם ה' וְגַם עִם אֲנָשִׁים: ס (כז) וַיָּבֵא אִישׁ אֱלֹהִים אֶל עָלִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר ה' הַגְּגֵלָה נִגְלִיתִי אֵל בֵּית אָבִיךָ בְּהִיּוֹתָם בְּמִצְרַיִם לְבֵית פְּרַעֲוִה: (כח) וּבָחַר אֶתוֹ מִכָּל שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל לִי לְכַהֵן לַעֲלוֹת עַל מִזְבְּחִי לְהַקְטִיר קְטֹרֶת לְשֵׂאת אֲפוּד לְפָנָיו וְאֶתְנָה לְבֵית אָבִיךָ אֶת כָּל אֲשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: (כט) לָמָּה תִבְעָטוּ בְּזִבְחִי וּבְמִנְחָתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי מַעֲוֹן וְתַכְבֵּד

אֶת בְּנֵיךָ מִמִּנֵּי לְהַבְרִיאֲכֶם מֵרֵאשִׁית כָּל מִנְחַת יִשְׂרָאֵל לְעַמִּי: (ל) לָכֵן נָאִם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר אֲמַרְתִּי בֵּיתְךָ וּבֵית אָבִיךָ יִתְהַלְכוּ לְפָנָיו עַד עוֹלָם וְעַתָּה נָאִם ה' חָלִילָה לִי כִּי מְכַבְּדִי אֲכַבֵּד וּבְזִי יִקְלוּ: (לא) הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְגִדְעֵתִי אֶת זֶרַעְךָ וְאֶת זֶרַע בֵּית אָבִיךָ מֵהַיּוֹת זָקַן בְּבֵיתְךָ: (לב) וְהַבְּטָתָ צַר מַעֲוֹן בְּכָל אֲשֶׁר יִיטִיב אֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה זָקַן בְּבֵיתְךָ כָּל הַיָּמִים: (לג) וְאִישׁ לֹא אֲכָרִית לָךְ מִעַם מִזְבְּחִי לְכָלוֹת אֶת עֵינֶיךָ וְלֹאֲדִיב אֶת נִפְשֶׁךָ וְכָל מִרְבִּית בֵּיתְךָ יָמוּתוּ אֲנָשִׁים: (לד) וְזֶה לָךְ הָאוֹת אֲשֶׁר יָבֵא אֶל שְׁנֵי בְנֵיךָ אֶל חִפְנֵי וּפְיִנְחָס בַּיּוֹם אֶחָד יָמוּתוּ שְׁנֵיהֶם: (לה) וְהַקִּימְתִי לִי כֹהֵן נֶאֱמָן כַּאֲשֶׁר בְּלִבִּי וּבְנִפְשִׁי יַעֲשֶׂה וּבְנִייתִי לוֹ בֵּית נֶאֱמָן וְהַתְּהַלֵּךְ לְפָנָיו מְשִׁיחִי כָּל הַיָּמִים: (לו) וְהָיָה כָּל הַנוֹתֵר בְּבֵיתְךָ יָבֹא לְהַשְׁתַּחֲוֹת לוֹ לְאַגֹּרֶת כֶּסֶף וְכַפֵּר לָחֶם וְאָמַר סִפְחָנִי נָא אֵל אַחַת הַכְּהֹנוֹת לְאָכַל פֶּת לָחֶם: ס

פרק ז (טו) וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל כֹּל יְמֵי חַיָּיו: (טז) וְהִלְךְ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה וְסָבַב בֵּית אֵל וְהִגְלָגַל וְהַמְצִיפָה וְשִׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה: (יז) וַתִּשְׁבְּתוּ הַרְמָתָה כִּי שָׁם בֵּיתוֹ וְשָׁם שִׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל וַיָּבֵן שָׁם מִזְבֵּחַ לָהּ: פ

פרק ח (א) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר זָקַן שְׁמוּאֵל וַיִּשָּׂם אֶת בְּנָיו שִׁפְטִים לְיִשְׂרָאֵל: (ב) וַיְהִי שָׁם בְּנוֹ הַבְּכוֹר יוֹאֵל וְשָׁם מְשִׁנְהוֹ אָבִיךָ שִׁפְטִים בְּבֵאֵר שְׁבַע: (ג) וְלֹא הִלְכוּ בְּנָיו בְּדַרְכּוֹ בְּדַרְכֵי וַיִּטּוּ אַחֲרֵי הַבָּצַע וַיִּקְחוּ שַׁחַד וַיִּטּוּ מִשְׁפָּט: פ (ד) וַיִּתְקַבְּצוּ כָּל זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֵאוּ אֶל שְׁמוּאֵל הַרְמָתָה: (ה) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה אַתָּה זְקֵנָתָ וּבְנֵיךָ לֹא הִלְכוּ בְּדַרְכֶיךָ עָתָה שִׁימָה לָנוּ מֶלֶךְ לְשִׁפְטֵנוּ כְּכָל הַגּוֹיִם: (ו) וַיִּרַע הַדָּבָר בְּעֵינֵי שְׁמוּאֵל כַּאֲשֶׁר אָמְרוּ תָּנֵה לָנוּ מֶלֶךְ לְשִׁפְטֵנוּ וַיִּתְפַּלֵּל שְׁמוּאֵל אֶל ה': פ

